

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Б., 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б. в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА Н. НЕЙКОВА
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Административно наказателно дело № 20233210200155 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на М. Д. Р. с ЕГН***** от гр.Б., ул. ***, срещу Наказателно постановление №***г. на Началника на РУ на МВР-Б.,с което на жалбоподателя на основание чл.174,ал.3,предл.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2000,00/две хиляди/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, за административно нарушение по чл.174,ал.3 от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното наказание е останал жалбоподателя, който в законноустановеният срок обжалва издаденото НП.

Редовно призован, в с.з.жалбоподателя не се явява ,представлява се от адв.И. от АК-Д..Моли съда да отмени изцяло издаденото НП,като неправилно и незаконосъобразно.Основните му аргументи са,че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Свидетелите имащи отношение към случая имат противоречия в показанията си.Неправилно е прието от наказващият орган че не са били депозирани възражения по АУАН ,а такива били направени,както и основно че въпреки поисканото от адв.И. запазване на записите от КАР и БОДИ камерите записите от същите не се съхраняват.Показанията на свидетелите имащи отношение към случая,посетили мястото на извършване на проверка през процесната нощ твърдят ,че камерите поставени в автомобила и на тях са работили.Пледира се и за несъставомерност на вмененото нарушение,т.к. се твърди,че жалбоподателя не е управлявал под въздействието на алкохол.

Административно наказващият орган-Началника на РУ на МВР -Б., редовно призован за участие, в съдебно заседание не се представлява.Депозирано е писмено становище по жалбата,която счита за неоснователна, а НП за правилно и законосъобразно.В депозираното становище е посочено че пол.служители Г. и К. спират за проверка автомобила управляван от М. Д. Р. и т.к.от разговора с него се долавяла

силна миризма на алкохол и самият той бил във видимо алкохолно повлияване ,бил със залитаща походка и завален изказ,се наложило да бъде повикан втори патрул в състав пол.служители А. и И.,като първият е следвало да изпробва водача за употреба за алкохол с техническо средство. Последният отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, както и отказал да разпише издаденият талон за медицинско изследване.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено следното:

На жалбоподателя е съставен АУАН серия АД, бл. №***Г. за това, че около 01.55ч. в с.П., обл. Д. по *** управлява л.а. С. К. с ДК №***, негова собственост, във видимо нетрезво състояние ,като отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техн.средство Алкотест Дрегер 7510 с ф.№ARDN-0073 .

В АУАН е посочено нарушение по чл.174,ал.3 от ЗДвП.

Бил и издаден и талон за медицинско изследване №072101.

Актосъставителят приел, че е извършено нарушение по чл.174,ал.3 от ЗДвП.

АУАН бил предявен на жалбоподателя за запознаване и връчване,като последният отказал да му бъде връчен и не го подписал.При опит последният да бъде връчен ,Р. скъсал акта в горния десен ъгъл, мястото където било записано номера на акта.

Свидетел на отказа да бъде подписан акта е лицето Р. М. И.-служител на РУ на МВР-Б..

В графата за възражения липса описание дали има или не възражения.

В рамките на срока по чл.44,ал.1 от ЗАНН,жалбоподателя е депозирал писмени възражения по АУАН, заведени с вх.№***Г. и вх.№***Г.

В кориците на делото са приложи докладни записки от Д.А. и М.Г. ,във вр.с подадени възражения.

Възражението било разгледано ,но прието за неоснователно.

По делото е изготвена докладна записка от Инспектор Д. ,с което е направено предложение до Началника на РУ на МВР-Б. подадените от Р. възражения да не бъдат приети, а срещу него да бъде издадено НП, за нарушение по чл.174,ал.3 от ЗДвП.

Като с писмо на Началника на РУ на МВР-Б. с рег.№***Г.Р., бил уведомен, че ще бъде издадено НП ,което може да бъде обжалвано пред РС-Б..

В кориците на делото липсват доказателства за това ,че възраженията са приети за неоснователни от Началника на РУ на МВР-Б. да са били надлежно връчени на жалбоподателя.

За коректност на мотивите следва да се посочи от съда,че в кориците на делото прави впечатление че преписката изискана от съда е представена със заверка В.О.

Въз основа на АУАН, Началника на РУ на МВР-Б. издал процесното

НП.

НП е връчено на 23.06.2023Г.,поради което съдът приема,че жалбата е депозиран в срок, от надлежно лице ,имащо интерес от изхода на делото,пред компетентния да я разгледа първоинстанционен съд,а по същество е и основателна.

НП според настоящият състав на съда е незаконосъобразно поради следното:

Настоящият състав на съда приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателя живее в с.П., заедно със своята възрастна майка.Последната била болна и на легло. Там отглеждал животни .

На 20.05.2023г.извел животните си на паша надвечер ,по хладно.Известно време след това подкарал животните обратно към дома си,когато стигнал до дома си оставил животните навън,а самият той се прибрал в къщата,където отишъл да помогне на болната си майка за която се грижел.Според съдържащото се в делото,там той се забавил няколко минути, след което излязъл навън за да прибере животните си.Тогава установил, че две от тях липсват.

Това наложило да тръгне да ги търси из селото.Не могъл да ги намери, като поради това позвънил на тел.№112 от тел.№***,ползван от жалбоподателя .Чрез това си обаждане поискал съдействие от Полицията за установяване мястото на животните и евентуално извършителя на кражбата,т.к.жалбоподателя приел че последните са откраднати.Първото позвъняване на тел.№112 било в 23,32 ч. на 20.05.2023г.От страна на дежурния в РУ на МВР-Б. му било обяснено, че на сигнала му ще бъде обърнато внимание на следващият ден,когато на работа дойдел полицейският инспектор .Независимо от това Р. настоявал да място да бъде изпратен полицейски екип който да му окаже съдействие.Междувременно той се качил в личния си автомобил и сам започнал да обикаля из селото и да си търси животните. При едно от последващите обаждания на тел.112 обяснил,че вижда как в непознат за него автомобил животните му са заклани и се качват за да бъдат продадени.

Видно от приложените доказателства от РЦ НА ЕЕН-112-Варна жалбоподателя е провел общо 8 разговора с оператор и оперативен дежурен, като на два от последните дори дежурният при РУ-Б. не приел обаждането а направо затворил,поради което се наложило да бъде свързан с ОД на ОД на МВР-Д.,от където ,видно от записите му било обяснено,че ще бъде изпратен полицейски екип за оказване на съдействие и изясняване на ситуацията.

В 00,33ч. на ЕЕН №112/сигнал №5 от представените/ било получено обаждане от моб.номер №***,в който бил подаден сигнал,че в с.П. се движи кола,чийто водач е пиан и кара постоянно така от 10,00ч..Обаждащият се е посочил имената на жалбоподателя и марката и рег.номер на автомобила който управлява.От страна н оператора е било обяснено,че сигнала ще бъде предаден.

Така около 01.00 часа в с.П. бил изпратен полицейски екип на РУ на МВР-Б.,св.М. Г. и С. К..

Според техните показания отишли в село П. и докато обикаляли и търсели процесният автомобил и водач в близост до дом ***,на ул.*** ,това е къщата в която жалбоподателя живеел в селото заедно със своята майка ,полицейските служители възприели автомобила,подали му светлинен и звуков сигнал за спиране,след което водача спрял пред дома си.Предал поисканите документи и докато извършвали проверката възприели поведението на водача като такова под въздействие на алкохол-последният им миришел на алкохол, залитал и завалвал си думите, трудно стоял на краката си .

Поради това, че вече имало подаден сигнал за същият автомобил, преценили че следва да повикат колегите си,в случая св.А. и И.,т.к. св.А. имал правомощия само по КАТ да извършва проверка с техническо средство и съставя АУАН по ЗДвП.Последното му било и зачислено ,видно от приложените в делото за това доказателства,за работа по наряда.

Дежурния при РУ изпратил и вторият патрулен автомобил в с.П. и когато св.А. отишъл в селото ,а колегите от първия патрул му обяснили,че са посетили сигнала,карали зад автомобила на жалбоподателя и след подаден и звуков и светлинен сигнал водача спрял,последния управлявал автомобила във видимо нетрезво състояние.

Това състояние установил и св.А.,за което предприел действия по извършване на проверка с техническо средство и съставяне на АУАН.

Св.А. разпоредил многократно на жалбоподателя да съдейства за извършване на проверка за употреба на алкохол с техническо средство но последния категорично отказал,като дори заявил според свидетелските показания,че отказва да бъде изпробван за алкохол защото не св.А. го е спрял.

Свидетелите са категорични,че Р. бил запознат с последиците от отказа да му бъде извършена проверка,вкл.и с това какво наказание е предвидено,но въпреки това последния бил категоричен в отказа си.Предвид на това от страна на св.А. последвала процедура по съставяне на АУАН.

Отново било обяснено какви са последиците от отказа но въпреки това жалбоподателя отново отказал да съдейства и да му бъде извършена проверка.

При опит да връчи АУАН ,жалбоподателя го издърпал от ръцете на св.А. и скъсал АУАН в горния десен ъгъл.

Категорично отказал да разпише и да му бъде връчен и съставеният талон за медицинско изследване.

След като възприел категоричния отказ от извършване на проверка и връчване на акта,св.А. оформил документите при отказ като свидетел на отказите посочил колегата си св.И.,който възприел пряко и непосредствено направените до момента откази от жалбоподателя.

Разпитаните полицейски служители в показанията си твърдят, че жалбоподателя след като скъсал акта ударил колегата им Д. А. в областта на лицето с лакет.Това наложило да му бъдат поставени белезници и бил поставен в полицейския автомобил на първия патрул посетил мястото на проверка.За това ,че пречи на пол.орган да изпълнява задълженията си

следвало да бъде отведен до РУ на МВР-Б.,за да бъде задържан.Следва да бъде посочено, че жалбоподателя не е санкциониран за оказаната съпротива .

По пътя за Б., Жалбоподателя споделил, че има болна майка за която да се грижи и освен него няма друг човек за това,поради което се наложило да бъде върнат обратно в дома му в с.П.,според свидетелските показания решението им било общо за това.

В жалбата си Р. твърди,че след като му било казано,че на сигнала му ще бъде обърнато внимание и ще додей полицейски екип последният останал да ги чака навън в двора на дома си,където докато чакал отворил едно бутилка и започнал да пие от нея бира.

С бира в ръце бил заварен и от полицейските служители,дошли на място,но твърди че не е бил в колата си а на двора. Именно поради това и отказал да му бъде извършена проверка защото същият нямал качеството на водач.Твърди,че обяснил повода за сигнала си на полицейските служители но последните не му обърнали внимание ,а започнали проверка за употреба на алкохол.Поставили му белезници, за което му извили ръцете отзад на гърба и го качили в полицейски автомобил за да го отведат в районното управление.В подкрепа на това представя СМ,издадено от съдебен лекар-д-р Д..През цялото време той им обяснявал ,че има болна майка за която се грижи и няма на кого да я остави да бъде гледана.Това й наложило да бъде върнат в с.П. и когато се върнал един от полицаите който дошъл втори му поискал отвертка, за да може да развие болтовете и да свали регистрационните номера на автомобила му. В с.з. полицейските служители твърдят,че свалянето на регистрационните табели е станало във времето докато е траела проверката ,преди отвеждането на жалбоподателя към полицейското управление.

По съставянето на АУАН,съдът приема,че същият е оформен при отказ от страна на Р. да го разпише и получи.Това е удостоверено с подписа на един свидетел, а именно Р. И..Прави обаче впечатление, че в частта на акта,след “Разписка“в абзаца където е записано „М. Д. Р. получил препис от акта и съм уведомен,че в 7-дневен срок...“ в графата“подпис“ и дата на получаване,записано 21.05.2023г. е положен подпис.

Т.е. съдът приема,че при оформяне на ,АУАН при отказ от връчване и получаване ,са допуснати нарушения,като се поставя под съмнение кое е лицето и чий е подписа в тази графа“подпис“,дали на жалбоподателя или на св.И.,при все че жалбоподателя е отказал връчване ,получаване и изобщо разписването на акта.

Актосъставителят приел,че е извършено нарушение по чл.174,ал.3 от ЗДвП.

В рамките на срока по чл.44,ал.1 от ЗАНН жалбоподателя,чрез адв.И. е депозирал писмени възражения по АУАН,заведени с вх.№***г. и вх.№***г.

В кориците на делото са приложи докладни записки от Д.А. и М.Г. ,във вр.с подадени възражения.

Възражението било разгледано ,но прието за неоснователно.

По делото е изготвена докладна записка от полицейски инспектор Д. с което е направено предложение до Началника на РУ на МВР-Б. подадените от Р. възражения да не бъдат приети за основателни ,а срещу него да бъде

издадено НП за нарушение п чл.174,ал.3 от ЗДвП.

Като с писмо на Началника на РУ на МВР-Б. с рег.№***г.Р.,бил уведомен,че ще бъде издадено НП ,което може да бъде обжалвано пред РС-Б..

За да постанови оспореното НП,наказващият орган е приел,че при съставяне на АУАН не са допуснати процесуални нарушения,по АУАН няма направени възражения и в законноустановения срок не е представил такива,както и че деянието не е маловажен случай по чл.28,б.“а“ от ЗАНН,като при индивидуализация на наказанието е съобразен чл.27,ал.2 от ЗАНН,поради което и на жалбоподателя на осн.чл.174,ал.3,предл.1 от ЗДвП му било наложено наказание Глоба в размер на 2000,00 лева,лишаване от право да управлява МПС за срок от две години и му били отнети общо 15 точки,съгласно Наредба №Із-2539/17.12.2012г. на МВР.

Тези изводи на наказващият орган възприети в НП са неправилни и не намират опора в събраните както по АН преписка доказателства,така и тези събрани от съда.

Основно задължение на съда е да осигури разкриването на обективната истина,за което следва да вземе всички мерки по реда и със средствата на НПК-чл.13 от НПК.

Съгласно правната норма на чл.104 от НПК,доказателствата в наказателното производство могат да бъдат фактическите данни ,които са свързани с обстоятелствата по делото,допринасят за тяхното изясняване и са установени по реда,предвиден в този кодекс.

Разпоредбата на чл.105,ал.1 от НПК гласи,че доказателствените средства служат за възпроизвеждане в наказателното производство на доказателства или на други доказателствени средства.Съгласно чл.107,ал.2 ,ал.3 и ал.5 от НПК съдът събира доказателства на направените от страните искания,а по свой почин-когато се налага за разкриване на обективната истина Съдът и органите на ДП събират и проверяват както доказателства които разобличават обвиняемия,респ.нарушителя,така и тези които отегчават неговата отговорност.Всички събрани доказателства подлежат на внимателна проверка.

Според чл.117 от НПК,със свидетелските показания могат да се установят всички факти,които свидетелят е възприел и които допринасят за разкриването на обективната истина .

Отговорността за осигуряване разкриването на обективната истина в съдебната фаза на административно наказателното производство се носи от съда,съгл.чл.13 от НПК.По тази причина чл.107,ал.2 от НПК предвижда събирането на доказателства да става не само по инициатива на страните,но задължава инстанцията по същество да събира доказателства и по свой почин,когато това е необходимо за разкриване на обективната истина.

Такава необходимост ще е налице винаги ,когато от събраните доказателства могат да се направят разнопосочни изводи относно предмета на доказване в административно наказателното производство,а именно извършено ли е вмененото на наказаното лице административно нарушение.

В хода на проведеното съдебно следствие съдът е допуснал до разпит,в качеството на св.пол.служител А., който е актосъставител. От показанията на

този свидетел се установи, че не той е спрял жалбоподателя за проверка, в часа посочен в АУАН, съответно съдът приема, че последния няма лични впечатления, че жалбоподателя е управлявал автомобил. Свидетелства, за това, че е бил изпратен от дежурния в с. П. т.к. колегите му са посетили сигнал на 112 и установили водача който управлява МПС във видимо нетрезво състояние. Според свидетеля часа в който се е случило това е било около 01,30-02,00ч. тогава на място, като самият той възприел поведението на водача т.к. залитал, миришел на алкохол и самите му изречения били несвързани, били почти без смисъл. От колегите си които посетили първи сигнала от тел. 112 разбрал, че Р. е управлявал автомобила а колегите му подали светлинен и звуков сигнал да спре. Тогава на място свидетелят поканил жалбоподателя да бъде изпробван за употреба на алкохол и след последвал многократен отказ от негова страна предприел действия по съставяне на АУАН. За направения отказ от връчване и получаване от страна на Р., свидетелят, при отказ вписал като свидетел колегата си И., който между другото е бил дежурен патрул заедно с А.. Както съдът посочи и по-горе жалбоподателя твърди, че това не било така, а самият той когато пристигнали полицейските служители се намирал в двора на дома си и докато ги чака си отворил бутилка с бира и започнал да пие от нея. Жалбоподателя оспорва да е имал качеството на водач.

НП издадено от АНО е постановено в нарушение на принципа за разкриване на обективната истина, като е издадено без да са събрани всички допустими и относими доказателства относно релевантните за правния спор и правилното му решаване, с цел разкриване на обективната истина факти.

Така например наказващият орган не е взел предвид съществените противоречия които има в обясненията на полицейските служители посетили мястото на проверка вкл. и в посоченото от тях в докладните изготвени до него.

На следващо място, не намира споделеност, становището му че по АУАН не са били направени възражения, т.к. видно от наличните в делото писмени доказателства е че такива са били направени и от негова страна е било разпоредено да не бъдат приети за основателни за което и ще бъде издадено НП.

Отделно от това в показанията си в хода на съдебното следствие полицейските служители твърдят, че поставената в автомобила камера и боди камерата са работели и са съдържали запис от проверката, дори св. Г. твърди че именно той е свалял записа от т.н. боди камера.

В тази връзка при депозиране на възраженията по АУАН, адв. И. е поискала тяхното съхранение и запазване до приключване на административно наказателното производство, но видно от приложените в кориците на делото писмени доказателства за това от Дирекция вътрешна сигурност при МВР, че за посочената дата няма налична файлова информация за пол. автопатрули с номера №№ 281, 282, 333 и 334 и полицейските служители на РУ на МВР-Б. при ОД на МВР-Д.. Отговорено е, че дирекция Вътрешна сигурност -МВР е осъществява мониторинг в АИС Видео заснемане на охранителната дейност и пътния контрол за посочения период на дата 21.05.2023г. при което се е установило, че в централната платформа на АИС "ВОДПК" за посочената дата няма налична файлова

информация за горепосочените полицейски патрули и полицейски служители.

Посочено,е че съгл.чл.11,ал.1 и ал.2 и 3 от МЗ №8121з/08.02.2022г. изменена с МЗ №81213/11.03.2022г.всички файлове с видеоинформация от АИС ВОДПК се съхраняват за срок от 30 дни в централната компонента или се преиндексира за срок от 2 години,когато са необходими за провеждане на наказателно или административно производство,след изтичане на този срок автоматично се извършва тяхното заличаване.

В случая между твърдяното в жалбата и показанията на полицейските служители имащи отношение към случая според съда има едно съществено противоречие и това е дали Р. е бил водач.Според съда с изискването на файловата информация от видеозаснемането осъществено от поставените на полицейските патрули и служители камери бе се установило това.Това е следвало да осъществи като проверка и АНО ,пред когото именно е било поискано запазването им.Ако се бе направило мониторинг на тази файлова информация изводите му навярно биха били различни.Съда счита за неуместно да коментира защо при положение че е било поискано,това не е било сторено и защо наличната информация не е била съхранявана така както е било указано съгласно посочените по-горе министерски заповеди.

При положение че има противоречие относно качеството на лицето дали е било или не водач,наличието на безспорни доказателства за това,макар и полицейските служители да са категорични в това,съпоставяйки и повода за който са били изпратени в селото при все това,че преди подаденото в 00,33ч.обаждаме за водач който кара в селото пиян е имало четири предходни такива от самият Р. във вр.с подаден сигнал за извършено престъпление,съдът не може да приеме ,че тези показания на свидетелите са обективни и са дадени в въз основа на факти и обстоятелства случили се именно така както те ги описват.

Невярно е твърдението и на наказващият орган,че на 21.05.2023г. около 01,55ч.пол.служители Г. и К. спират за проверка л.а.С. К. с рег. №***,управляван от М. Р. ,защото не е ясно по какъв повод последните са се намирали в с.П.,на ул.*** пред дом ***,при положение че от представените по делото писмени доказателства, а именно наряди за процесната дата не е записано,пристигане и напускане на с.П.,дори напротив именно към часа на проверката от пол.служители Г. и К.,посетили първи с.П. е сочено,че за времето от 23,50 до 00,50ч.са били на УП РУ-Б.,КПП-Двореца -к-ще ул. *** с ул.*** ,а за времето от 01,30ч. до 02,30ч. на УП Хелиос-по ул.***, а полицейски екип-А. и И. за соченото време от 00,01-01,20 и 01,40-03,00ч. са били на УП Хелиос и Дарака-гр.Б..

Отделно от това ако се приеме че този УП е съгласно утвърденият им график на дежурството а не действителното им местоположение то не се установява безспорно защо последните са посетили с.П. и спират за проверка Р. дали да изясняват факти около извършеното престъпление-кражба или по повод сигнала за пиян водач управляващ автомобил и движещ се в с.П. с него.

Тук следва да бъде посочено,че очевидно не отговаря на обективната истина и факта,казаното от полицейските служители в с.з. че са били

изпратени в селото именно по този повод, защото обаждането за това е регистрирано в 00,33ч.а според пол.служител Г. същият около 01,55 ч. при обход в селото спрели за проверка водача Р..

Тук съдът констатира съществени противоречия относно това защо и по какъв повод пол.служители Г. и К. са се намирали в с.П..

За съда възниква съмнение и сигнала който е бил подаден в 00,33ч. от мобилен номер №*** и защо ако обадилият се е възприел движение с автомобил от пиян водач не е подал сигнала в 10,00 часа, както се твърди в обаждането, а се е обадил едва в 00,33ч.. За съда остава и съмнението как именно обадилият се е възприел че Р. е употребил алкохол и се е движел пиян из селото с автомобила си.

При наличието на тези съществени според съда противоречия от страна на наказващият орган е останало неизяснено а дори и пренебрегнато казаното от жалбоподателя. Последния е издал процесното НП позовавайки се на докладните на полицейските служители, без да възложи извършване на проверка и изясняване на спорните обстоятелства около проверката спрямо Р., каквато безспорно е съществувала към него момент.

В с.з. последните заявиха че повода за това е било че са били изпратени от дежурния по повод на това че има пиян водач, който управлява МПС движейки се с него из селото. В докладната пък са посочили че са били на обход, без да посочват че за това са били изпратени от дежурния по повод сигнал за пиян водач. За съда този факт не е установен. За съда остана неизяснено кое е именно вярното, че са отишли в селото за проверка на пиян водач или че са били изпратени, след подаден сигнал на тел. 112.

Наличието на множество противоречия между събраните доказателства - писмени и гласни и липсата на безспорни такива не дават възможност на съда да изгради несъмнени изводи относно авторството и от там вината на жалбоподателя, вкл. и относно това същият имал ли е качеството на водач по смисъла на §6, т.25 от ДР на ЗДвП, въз основа на което да се приеме, че в това му качеството същият е отказал извършването на проверка за употреба на алкохол, за което му е вменено нарушението и наложено наказание.

Разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП е административно наказателна и следва да се прилага според точния и тесен смисъл, вложен от законодателя. Задължението на водача на МПС да бъде тестван за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техни аналози осигурява контрол върху спазването на забраната, регламентирана в чл.5, ал.3, т.1, предл.1-ро от ЗДвП са именно да не се управлява МПС под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Тази цел не може да бъде постигната след като по делото няма събрани безспорни доказателства, даващи основание да се приеме, че Р. е имал това качество и там дали съществува задължението му по чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП с оглед определението по на §6, т.25 от ДР на ЗДвП, т.е. субект на отговорността по тази норма е именно и само водачът на МПС.

Съпоставени противоречията между свидетелските показания, тези събрани като писмени такива, липсата на информация относно съдържанието на файловете от камерите на пол.патрули и служители, твърдението на жалбоподателя че при пристигането на пол.служители в селото, в дома му не

е бил в автомобила не биха могли да се приемат като такива от които се прави извод, че лицето е управлявало МПС и от там да възникна задължението му по чл.174,ал.3,предл.1 от ЗДвП.

Следователно не може да се приеме, че то е имало това качество водач по смисъла на закона. Това че в предходен момент, то е имало това качество, вкл. ако е бил забелязан да управлява, а как пък обажданият се на тел.112 е преценил че е и пиан не е достатъчно да се приеме че лицето е имало качеството на водач към момента на проверката.

Както съдът посочи, противоречивите доказателства относно този факт не могат да доведат да изграждане на категоричен и несъмнен извод, че лицето е било водач и при управление на МПС е бил под влияние на алкохол при изричната забрана за това по чл.5,ал.3,т.1 от ЗДвП.

За да е налице съставомерност на деянието по чл.174,ал.3 от ЗДвП е необходимо деецът да притежава качеството на водач на МПС към момента на отказа. Ако се установи, че жалбоподателя не е имал такова качество при своя отказ, то следователно той не би бил годен субект на нарушението, като деянието му не би осъществило състава на административно нарушение оп чл.174,ал.3,предл.1 от ЗДвП.

С оглед изложеното за да е осъществен съставът на процесното административно нарушение от обективна страна по делото следва по категоричен начин да е установено, че жалбоподателя Р. е управлявал МПС преди А. да го покани да бъде изпробван за употреба на алкохол.

По делото не е изяснен въпроса дали към този момент лицето е имало качеството на водач по смисъла на §6,т.25 от ДР на ЗДвП. От казаното от св.А. в с.з.се установява, че това не е било така.

Според съда това е довело до издаване на НП без да е било установено по обективен, всестранен начин и при пълно изследване на всички обстоятелства, вкл. и спорните относно деянието и неговият автор.

Поради това съдът приема, че НП е незаконосъобразно издадено поради допуснати съществени процесуални нарушения и на това основание следва да бъде отменено изцяло.

По делото не се претендират разноски поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпроси.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2,т.1,във вр.с ал.3,т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно Постановление № *** г. на Началника на РУ на МВР-Б., с което на М. Д. Р. с ЕГН***** от гр. Б., ул.***, на основание чл.174, ал.3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2000,00/две хиляди/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, за административно нарушение по чл.174, ал. 3 от ЗДвП, като незаконосъобразно!

Решението подлежи на касационно обжалване по реда НПК и на глава

дванадесета от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Административен Съд гр.Д..

Съдия при Районен съд – Б.: _____